

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z powództwa Z. K.
przeciwko Instytutowi (...) w W.
o odszkodowanie w związku z wypowiedzeniem zmieniającym,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 10 marca 2021 r.,
skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 3 października 2019 r., sygn. akt XXI Pa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- II. zasądza od powódki Z. K. na rzecz pozwanego Instytutu (...) w W. 240 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z 3 października 2019 r. oddalił apelację skarżącej powódki Z. K. od wyroku Sądu Rejonowego w W. z 28 lutego 2019 r. oddalającego jej powództwo o odszkodowanie w związku z wypowiedzeniem zmieniającym. Sąd Rejonowy przyjął, że powódka wniosła tylko odwołanie od wypowiedzenia definitywnej umowy o pracę z 18 grudnia 2017 r., które później cofnęła i postępowanie umorzono. Dochodziła natomiast odszkodowania za wypowiedzenie zmieniające z tej samej daty, które w istocie było powierzeniem innej pracy na podstawie art. 42 § 4 k.p. Jednak nawet w przypadku wypowiedzenia zmieniającego odwołanie było spóźnione ze względu na termin z art. 264 k.p. Sąd

Okręgowy przyjął, że nie było czasowego powierzenia innej pracy, tylko wypowiedzenie zmieniające – art. 42 § 1 k.p. Apelację jednak oddalił ze względu na przekroczenie terminu do odwołania z art. 264 k.p. Sąd nie uznał, aby pozew po wypowiedzeniu definitywnym obejmował również odwołanie od wypowiedzenia zmieniającego.

Powódka we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazała na istotne zagadnienie prawne:

„Czy w przypadku wniesienia przez pracownika w terminie odwołania od wypowiedzenia rozwiązującego umowę o pracę, dokonanego z jednoczesną i natychmiastową zmianą wynagrodzenia i stanowiska służbowego, możliwa jest w toku postępowania, skuteczna (bez naruszenia terminu do wniesienia odwołania) modyfikacja powództwa, polegająca na ograniczeniu roszczeń wyłącznie do odszkodowania z tytułu wadliwie dokonanej zmiany warunków pracy i płacy?”.

Pozwany pracodawca Instytut (...) w W. wniósł o nieprzyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądzenie kosztów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przedstawia zasadniej podstawy przedsądu.

Odwołuje się do istotnego zagadnienia prawnego, jednak przedstawione zagadnienie nie ma takiej rangi. Istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) to problem prawny o znaczeniu uniwersalnym, nierozwiązany dotychczas w orzecznictwie, rzeczywiście istniejący, należycie opracowany na podstawie analizy prawa, orzecznictwa, a nawet doktryny, wymagający rozpoznania przez Sąd Najwyższy.

Treść zagadnienia (pytanie wniosku) nie odwołuje się bezpośrednio do określonego przepisu prawa, który by otwierał i uzasadniał problem jurydyczny o istotnym znaczeniu. Rzecz w tym, że uzasadnienie zagadnienia (pytania) wypełnia argumentacja odwołująca się do sytuacji skarżącej w sprawie objętej skargą. Uprawnione jest zatem stwierdzenie, że zagadnienie jest silnie uwarunkowane sytuacją w indywidualnej sprawie powódki. Znaczenie ma więc ocena zastosowania

prawa w konkretnej sprawie, co nie składa się na istotne zagadnienie prawne, które ma na uwadze art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., lecz może odpowiadać szczególnej podstawie przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., która jako jedyna podstawa przedsądu jest ściśle związana z indywidualnym interesem strony w przyjęciu jej skargi do rozpoznania. Skarżąca nie odwołuje się do podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Przedmiotem zainteresowania istotnego zagadnienia prawnego nie jest ocena zastosowania prawa w konkretnej sprawie. Na tym jednak w istocie koncentruje się skarżąca w uzasadnieniu wniosku.

Negatywnej oceny zgłoszonej podstawy przedsądu nie zmienia wskazanie w uzasadnieniu wniosku na przepisy art. 264 § 1 i art. 45 § k.p., gdyż nie są to nowe regulacje prawa pracy. Mają już swoją wykładnię i niemałe orzecznictwie, co nie wynika z ich prawnego skomplikowania, lecz przede wszystkim z różnych sytuacji faktycznych mających w tych sprawach zastosowanie.

Oświadczenia pracodawcy dotyczące wypowiedzenia definitywnego i wypowiedzenia zmieniającego są odrębne. Konsekwentnie każde wymaga zaskarżenia. Tak wynika z prawa materialnego (art. 30 § 1 pkt 2 i 3 k.p., art. 42 § 1 k.p., art. 264 k.p.). Sytuacja może się komplikować, gdy występują wątpliwości w kwestii znaczenia czynności pracodawcy a z drugiej strony co do treści i zakresu odwołania pracownika do sądu pracy od tych czynności. Jednak wówczas nadal chodzi o stosowanie prawa w konkretnej sprawie. W tej sprawie spór został rozstrzygnięty prawomocnym wyrokiem.

Pierwsza podstawa przedsądu (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) nie może być redukowana do udzielania odpowiedzi w zakresie każdej wątpliwości, w tym przypadku co do niedochowania terminu z art. 264 § 1 k.p., gdyż wówczas funkcja tej podstawy przedsądu będzie bezprzedmiotowa i postępowanie kasacyjne stanie się powszechną (kolejną) instancją.

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. oraz § 9 ust 1 pkt 1 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

